

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๓/๒๕๔๕

วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสมาน ง่วนสำอางค์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอคำร้อง ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม
๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสมาน ง่วนสำอางค์
จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ว่า นายสมาน ง่วนสำอางค์ ผู้ถูกร้อง
ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง)
ในรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ตามคำสั่ง
กระทรวงพาณิชย์ ที่ ๒๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นข้าราชการการเมือง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) และเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ผู้ร้อง ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) และภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕๒
ผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์
๒๕๔๔ จึงต้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ภายในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓ และยื่นบัญชี ฯ

LIRT

กรณีพ้นจากตำแหน่ง ภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ร้องได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๓ ครั้ง ดังนี้
ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๗๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๓๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๓ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๕๗๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงต่อผู้ร้องว่า เหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ เนื่องจากมีการกิจการมากและประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมือง ต่อมาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรี ฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากมีเจตนาเพียงไม่ประสงค์จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อีกต่อไปเท่านั้น โดยทราบจากการเสนอข่าวของสื่อมวลชนเกี่ยวกับเรื่องและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ถูกศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ โดยไม่ทราบมาก่อนว่าการไม่ยื่นบัญชี ฯ ยังมีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ เพิ่งมาทราบเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หลังจากได้ดูพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว หากทราบว่ายังมีบทกำหนดโทษทางอาญาดังกล่าวด้วย คงจะต้องมายื่นบัญชี ฯ ให้ทันภายในเวลาที่กำหนดแน่นอน เพราะไม่ประสงค์จะรับโทษทางอาญา

ผู้ร้องพิจารณาเรื่องนี้ในการประชุม ครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ แล้วเห็นว่า คำชี้แจงต่างๆ ของผู้ถูกร้อง ที่แสดงถึงเหตุผลที่มีได้ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรี ฯ ต่อผู้ร้อง ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเพียงพอที่จะฟังได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ถูกร้องใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ที่ประชุมจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๗ เสียงว่า ผู้ถูกร้องใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกร้องใจไม่ยื่นบัญชี ฯ และเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า เหตุที่ไม่ได้ยื่นบัญชี ๑ ต่อผู้ร้อง เพราะไม่ทราบว่าจะต้องยื่นบัญชี ๑ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ (๑) เนื่องจากเห็นว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต่างก็ทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของกระทรวงพาณิชย์ โดยในส่วนของรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นงานของกรมการประกันภัย กรมการค้าภายใน หรือองค์การคลังสินค้า ต่างก็มีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี ที่ปรึกษา แต่ละด้านดังกล่าว ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายไพฑูรย์ แก้วทอง ต่างก็มีได้ยื่นบัญชี ๑ เช่นเดียวกับ ผู้ถูกร้อง ประกอบกับผู้ถูกร้องเพิ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรี ๑ เป็นครั้งแรก ไม่เคยเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองมาก่อน ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้ สอบถามบุคคลอื่นเกี่ยวกับเรื่องการยื่นบัญชี ๑ หลังจากได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษารัฐมนตรี ๑ เป็นเวลา ๑๑ เดือนเศษ ผู้ถูกร้องได้รับหนังสือจากผู้ร้อง (ครั้งที่ ๑) ขอให้ชี้แจงเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณา แต่มิได้กำหนดให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ๑ เมื่อได้สอบถามที่ปรึกษาคนอื่นๆ ของนายไพฑูรย์ แก้วทอง ว่า มีการยื่นบัญชี ๑ หรือไม่ ได้รับคำตอบว่า ไม่ได้ยื่น และไม่มีผู้ใดได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง เข้าใจว่าน่าจะเป็นการเลือกปฏิบัติ จึงไม่ยื่นคำชี้แจงต่อผู้ร้อง จนกระทั่งได้รับหนังสือแจ้งเตือนให้ชี้แจง จากผู้ร้องอีก ๒ ฉบับ (ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓) จึงได้ชี้แจงไปว่า เนื่องจากมีภารกิจมากและประสงค์ จะยุติกิจกรรมทางการเมือง จึงไม่ยื่นบัญชี ๑ แต่มาทราบในภายหลังว่า การไม่ยื่นบัญชี ๑ มีบทกำหนด โทษทางอาญา ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วย ผู้ถูกร้องจึงนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของ ผู้ถูกร้องและคู่สมรสต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า การที่ผู้ถูกร้อง ไม่ได้ยื่นบัญชี ๑ ต่อผู้ร้อง มิได้เป็นไปเพื่อการปกป้องความผิดของตัวเอง หรือปกป้องทรัพย์สินที่ได้มา โดยมีขอบ เพียงแต่เกิดจากความบกพร่องทางความคิดที่ถูกชี้นำจากบุคคลอื่น และเป็นการกระทำด้วยความสุจริต จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาให้ความเป็นธรรม และวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องไม่จงใจไม่ยื่น บัญชี ๑ ต่อผู้ร้อง ตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

LIART

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ย่อมมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง...(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น” โดยผู้ถูกร้องต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ภายในกำหนดเวลาตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติไว้ด้วย ได้แก่มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ฯลฯ” และวรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้ร้อง และคำชี้แจงของผู้ถูกร้อง พังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดดังกล่าวแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง” การที่ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า เหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ เพราะมีการกิจมาก และประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมือง รวมทั้งทราบว่า การไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง จะมีผลถูกห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง นั้น แสดงว่า ผู้ถูกร้องทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง และทราบถึงผลของการไม่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ บัญญัติไว้อยู่แล้ว ส่วนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า การที่ไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ เกิดจากความบกพร่อง

ทางความคิดที่ถูกชี้นำจากบุคคลอื่นโดยสุจริต รวมทั้งเหตุกล่าวอ้างอื่น เป็นการอ้างเพื่อจะปฏิเสธหรืออ้างว่าไม่รู้กฎหมาย ข้ออ้างของผู้ถูกร้องดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ ต่อผู้ร้อง ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงถือได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ ต่อผู้ร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๘ คน เห็นว่า การจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ ดังกล่าวเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๖ คน เห็นว่า เป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวินิจฉัยแล้วว่า จงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า เป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ กรณีพ้นจากตำแหน่งอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสมาน งามนสอังก์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายมงคล สระภูณ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT

นายสุจิต บุญบงการ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจินดา ยงสุนทร	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ธีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอนันต์ เกตุวงศ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอมร รักษาสัตย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ